

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cátia Correia Moreira

Motpart: Município de Portimão

Domslut

- 1) Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, särskilt artikel 2.1 d i detta, ska tolkas så, att en person som har ingått ett avtal om förtroendetjänst med överlåtaren i den mening som avses i den nationella lagstiftningen i fråga i målet vid den nationella domstolen kan betraktas som arbetstagare och därigenom omfattas av det skydd som föreskrivs i det direktivet, under förutsättning att vederbörande åtnjuter skydd som arbetstagare enligt denna lagstiftning och innehar ett anställningsavtal vid tidpunkten för överlåtelsen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Direktiv 2001/23, jämfört med artikel 4.2 FEU ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att de berörda arbetstagarna vid överlåtelse i den mening som avses i det direktivet, och om förvärvaren är en kommun, dels ska delta i ett offentligt urvalsförfarande, dels ingå ett nytt avtalsförhållande med förvärvaren.

(¹) EUT C 268, 30.7.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Terre wallonne ASBL mot Région wallonne

(Mål C-321/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Förordning — Fastställande av målsättningar vad gäller bevarandet av Natura 2000-nätverket, i enlighet med direktiv 92/43/EEG — Begreppet ”planer och program” — Skyldighet att göra en miljöbedömning)

(2019/C 263/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Terre wallonne ASBL

Motpart: Région wallonne

Domslut

Artikel 3.2 och 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att en sådan förordning som den som är aktuell i det nationella målet, varigenom en medlemsstats myndigheter på regional nivå har fastställt vägledande målsättningar vad gäller bevarandet av sitt Natura 2000-nätverk, medan målsättningarna vad gäller bevarandet för specifika områden är rättsligt bindande, inte ingår bland de ”planer och program”, i den mening som avses i det direktivet, som ska bli föremål för en obligatorisk miljökonsekvensbedömning.

(¹) EUT C 259, 23.7.2018

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Járásbíróság — Ungern) — Ágnes Weil mot Géza Gulácsi

(Mål C-361/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 66 — Tillämpning i tiden (ratione temporis) — Förordning (EG) nr 44/2001 — Materiellt tillämpningsområde (ratione materiae) — Privaträtt — Artikel 1.1 och 1.2 a — Områden som inte omfattas — Makars förmögenhetsförhållanden — Artikel 54 — Begäran om intyg om att det avgörande som meddelats av ursprungsdomstolen är verkställbart — Domstolsavgörande om en fordran som är följden av bodelning mellan sambor)

(2019/C 263/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Járásbíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ágnes Weil

Svarande: Géza Gulácsi

Domslut

- 1) Artikel 54 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som mottagit en ansökan om intyg om att en dom som har meddelats av ursprungsdomstolen kan verkställas ska — i en sådan situation som i det nationella målet, där den domstol som meddelade den dom som ska verkställas inte därvidlag har uttalat sig om förordningens tillämplighet — pröva om tvisten omfattas av förordningens tillämpningsområde.